

Sygn. akt VU 702/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Ewelina Hrynczyszyn

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział wT.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn.(...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż dolicza ubezpieczonemu J. T. do stażu pracy okres zatrudnienia w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. w okresie od dnia 24 kwietnia 1978 roku do dnia 30 listopada 1981 roku i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. do wyliczenia należnej ubezpieczonemu emerytury przy uwzględnieniu tego okresu.

Sygn. akt VU 702/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. podjął wypłatę emerytury od 7 stycznia 2014 roku tj. od daty od której przyznano świadczenie, czyli ukończenia 60 roku życia. Organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy okresu od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. z powodu braku zaświadczenia o ilości dniówek obrachunkowych (ilości przepracowanych dni w poszczególnych latach)

Od powyższej decyzji złożył odwołanie w dniu 7 marca 2014 roku J. T. wnosząc o zaliczenie do stażu pracy okresu pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku na podstawie świadectwa pracy z tego zakładu pracy oraz zaświadczenia o otrzymanych wynagrodzeniach wystawionego na podstawie zestawu dniówek obrachunkowych.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że wynagrodzenia osiągnięte w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej są uwzględnione, ale nie mają wpływu na wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia bowiem przyjęto do wyliczenia podstawy wymiaru wynagrodzenie z 10 lat kalendarzowych tj. od 1993 roku do 2002 roku jako najkorzystniejsze – wskaźnik 105,58%.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

J. T., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 12 grudnia 2013 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

(dowód: wniosek k. 1 w aktach emerytalnych ZUS)

Decyzją z dnia 9 stycznia 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. T. emeryturę od(...) roku tj. od ukończenia 60 roku życia.

Organ rentowy dokonał obliczenia wysokości emerytury w trzech wariantach :

- dokonał obliczenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej w ten sposób, że do obliczenia podstawy wymiaru Oddział przyjął podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1993-2002. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 105,58%. Podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wppw 105,58% przez kwotę bazową 3080,84 zł. wyniosła 3252,75 zł. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono okresy składkowe w wymiarze 20 lat 7 miesięcy i 5 dni tj. 247 miesięcy i nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 10 dni tj. 2 miesiące. Natomiast organ rentowy nie uwzględnił okresu od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku pracy w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. z powodu braku zaświadczenia o ilości dniówek obrachunkowych (ilości przepracowanych dni w poszczególnych latach). Emerytura obliczona przy uwzględnieniu tych okresów i po zwiększeniu rolnym w kwocie 18,70 złotych wyniosła 1632,44 złote.

- przy obliczaniu emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej organ rentowy uwzględnił kwotę składkę na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy uwzględnieniu kwoty składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 43651,05 zł, kwoty waloryzowanego kapitału początkowego w kwocie 363073,72 zł, średniego dalszego życia w wymiarze 255,20 miesiące, wyniosła 1593,75 zł.

- na podstawie art. 183 ust. 1 wobec osiągnięcia wieku uprawniającego do emerytury w roku 2014 wysokość świadczenia wynosi : 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, tj. 326,49 zł oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy, tj. 1275,00 zł łącznie 1601,49 zł.

Wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na pobieranie przez J. T. świadczenia z KRUS

(dowód: decyzja z dnia 9 stycznia 2014 r. k. 30-31 akt emerytalnych ZUS, wyliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k. 32 akt emerytalnych ZUS)

W związku z wstrzymaniem od dnia 1 lutego 2014 roku wypłaty renty rolniczej przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 30 stycznia 2014 roku podjął wypłatę emerytury od dnia 7 stycznia 2014 roku , w której wysokość emerytury i sposób jej wyliczenia były tożsame jak w decyzji z dnia 9 stycznia 2014 roku.

(dowód: decyzja Prezesa KRUS z dnia 15 stycznia 2014 roku k. 34 akt emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 30 stycznia 2014 roku k. 35 akt emerytalnych ZUS)

W okresie od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku wnioskodawca pracował w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca ciągnika. Wnioskodawca był członkiem spółdzielni.

(dowód: świadectwo pracy k. 5 w aktach kapitałowych ZUS)

W trakcie zatrudnienia w (...) w D. wnioskodawca pracował co najmniej po 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.00 do 15.00, a w soboty po 6 godzin od 7.00 do 13.00. W okresie letnim pracowali nawet do 12

godzin dziennie, co związane było z intensywnymi pracami polowymi. W okresie zimowym wnioskodawca pracował co najmniej 8 godzin. Wykonywał wtedy prace transportowe.

Wynagrodzenie uzależnione było od przepracowanych dniówek obrachunkowych.

(dowód: zeznania świadka B. M. (1) protokół rozprawy z dnia 7 października 2014 roku nagranie od minuty 5.05 do minuty 8.20, zeznania świadka T. J. protokół rozprawy z dnia 25 listopada 2014 roku nagranie od minuty 3.15 do minuty 5.55, zeznania świadka R. S. protokół rozprawy z dnia 25 listopada 2014 roku nagranie od minuty 6.03 do minuty 12.03, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 19 stycznia 2015 roku nagranie od minuty 2.35 do minuty 3.45)

ZUS uwzględnił wynagrodzenia wnioskodawcy z okresu od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku przy obliczaniu wysokości emerytury. Nie miały one jednak wpływu na wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia, ponieważ do ustalenia wppw przyjęto wynagrodzenie z najkorzystniejszego dziesięciolecia od 1993 roku do 2002 roku (wybranego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę). Organ rentowy natomiast nie zaliczył tych lat do jego stażu ubezpieczeniowego.

(okoliczność bezsporna, pismo ZUS z dnia 17 grudnia 2014 roku k. 25 w aktach sprawy, zaświadczenie z dnia 19 września 2002 roku k. 9 akt kapitałowych ZUS, wykaz wprowadzonych dochodów ubezpieczonego k. 33-35 akt kapitałowych ZUS)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył i ocenił co następuje :

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazać należy, iż w postępowaniu przed Sądem strona może wykazywać wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi sporne okoliczności. Zdarza się przecież, iż były pracownik nie dysponuje żadnymi dokumentami dotyczącymi, np. faktu zatrudnienia, co nie oznacza, iż fakt pracy nie może zostać wykazany na podstawie innych dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Poza sporem pozostaje, iż J. T. był członkiem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w D. . W okresie spornym, to jest od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku, jako członek spółdzielni pracował na stanowisku kierowcy ciągnika.

We wskazanym powyżej okresie regulacje dotyczące praw i obowiązków członków spółdzielni znajdowały się w dekreście z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (tekst jedn. Dz. U. z 1983r. Nr 27, poz. 135 ze zm.).

Zgodnie z art. 4 ww. dekretu przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

- 1) za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, a przed dniem 1 lipca 1962 roku, dzień, który stanowił podstawę do obliczenia dniówki obrachunkowej; do dni pracy zalicza się również dni urlopu wypoczynkowego oraz dni pobierania zasiłku chorobowego, macierzyńskiego lub opiekuńczego,
- 2) za miesiąc pracy uważa się 20 dni pracy dla mężczyzny oraz 13 dni pracy dla kobiety, a jeżeli ubezpieczony użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym – 18 dni pracy dla mężczyzny oraz 11 dni pracy dla kobiety,
- 3) za rok pracy uważa się rok obrachunkowy, w którym mężczyzna przepracował w spółdzielni co najmniej 240 dni pracy, kobieta 150 dni pracy, a jeżeli użytkuje działkę przyzagrodową lub dostarcza spółdzielni produkty rolne wytworzone w prowadzonym przez siebie gospodarstwie rolnym – to co najmniej: mężczyzna 220 dni pracy, a kobieta 130 dni pracy.

Stosownie do treści art. 29 dekretu przy ustalaniu prawa do świadczeń na podstawie przepisów wymienionych w art. 3 ust. 2 oraz wysokości tych świadczeń:

- 1) przepisy dotyczące członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych stosuje się do osób wymienionych w art. 1,
- 2) dochód z tytułu pracy w spółdzielni stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie uważa się za równorzędny z wynagrodzeniem z tytułu zatrudnienia.

W przepisie § 3, obowiązującego do dnia 31 grudnia 1998 roku, rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykonania przepisów dekretu o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych i ich rodzin z dnia 19 marca 1976 roku (Dz. U. Nr 13, poz. 74 ze zm.), postanowiono natomiast, iż: przy ustalaniu okresu pracy w spółdzielni wymaganego do uzyskania świadczeń:

- 1) w razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego mniejszej liczby dni niż określona w art. 4 pkt 3 dekretu okres pracy ustala się w miesiącach i dniach,
- 2) w razie przepracowania w ciągu roku obrachunkowego większej liczby dni pracy niż określona w art. 4 pkt 3 dekretu do okresu pracy zalicza się jeden cały rok pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż skarżący z całą pewnością przepracowywał w każdym roku pracy przewidziane w dekrete z dnia 4 marca 1976 roku minimum 240 dni w roku. Pracował bowiem każdego dnia minimum 8 godzin dziennie włącznie, a w okresie wzmożonych prac po 12 godzin dziennie.

Dokonując ustaleń w tym zakresie, Sąd oparł się na zeznaniach świadków: B. M. (2), T. J. i R. S. oraz samego wnioskodawcy. Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie i wnioskodawca pracowali w (...) w D. w tym samym czasie i opisali w sposób logiczny zakres obowiązków wnioskodawcy. Wskazali także, w jakim wymiarze wnioskodawca świadczył pracę. Świadek R. S. otrzymał od (...) zaświadczenie o wysokości przepracowanych dniówek obrachunkowych, które zostało wystawione jeszcze przed zaginięciem i zniszczeniem akt osobowych pracowników. Jak zeznał bowiem świadek R. N. – likwidator spółdzielni, akta zlikwidowanej spółdzielni nie zostały oddane do Archiwum, przechowywane były w budynkach gdzie kiedyś znajdowała się siedziba (...) w D., do których nastąpiły włamania i zostały one poniszczone. Wskazać również należy, iż świadek T. J. zatrudniony był w Spółdzielni jako traktorzysta i również miał wypłacane wynagrodzenie według dniówek obrachunkowych, tym samym niewątpliwie znane były okoliczności dotyczące zarówno rodzaju, jak i wymiaru pracy świadczonej przez wnioskodawcę. Organ rentowy nie przedstawił zaś w toku postępowania żadnych dowodów, które pozwoliłyby na podważenie wiarygodności złożonych zeznań.

W związku z powyższym brak wykazu dniówek nie może, w ocenie Sądu, niweczyć ponad 3-letniego stażu pracy, poprzez jego nieuwzględnienie przy wyliczaniu wysokości emerytury wnioskodawcy.

Skoro zatem wnioskodawca udowodnił, że w spornym okresie świadczył pracę w (...) w D. w wymiarze co najmniej 240 dni w roku należało zatem pomimo braku dokumentacji płacowej zaliczyć mu ten okres pracy do stażu pracy.

Ponadto należy zauważyć, że ZUS uwzględnił wynagrodzenia wnioskodawcy z okresu od 24 kwietnia 1978 roku do 30 listopada 1981 roku przy obliczaniu wysokości wymiaru świadczenia. Nie miały one jednak wpływu na wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia, ponieważ do ustalenia wwpw przyjęto wynagrodzenie z najkorzystniejszego dziesięciolecia od 1993 roku do 2002 roku (wybranego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę). Organ rentowy natomiast nie zaliczył tych lat do jego stażu ubezpieczeniowego.

Takie stanowisko organu rentowego nie może być zaakceptowane. W sprawie ma zastosowanie bowiem nie tylko art. 4 dekretu z dnia 4 marca 1976 roku o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin, ale także art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem okresami składkowymi są okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w innych spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, w zespołowych gospodarstwach rolnych spółdzielni kółek rolniczych zrzeszonych w Krajowym Związku (...) oraz pracy na rzecz tych spółdzielni:

- a) objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub w których występowało zwolnienie od opłacania składki,
- b) przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego z tego tytułu.

Od wynagrodzeń wnioskodawcy w (...) w D. były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.